Nisipurile timpului

On Februarie 15, 2011

Închină-ți viața sublimului, pentru ca leadershipul tău să prindă viață și să reziste în timp.

Simt nevoia să vă relatez din nou o scenă interesantă din filmul " *Prince of Persia (2010)* ". Dastan, prințul Persiei, împreună cu Tamina, prințesa Alamutului, ajung în încăperea Clepsidrei, îngropată în adâncul pământului. Trebuiau cu orice preț să-l oprească pe Nizam, fratele răposatului rege persan Sharaman, să întoarcă timpul înapoi.

Între Nizam și Dastan are loc o altercație violentă. Iar din cauza cutremurului care s-a produs și a nisipului care se năruia, Dastan alunecă de pe stânci. Dar reușește să se prindă de o margine a acestuia. În acest timp Tamina ajunge față în față cu Nizam, și face o ultimă încercare de a-l convinge pe acesta să renunțe la planul său diabolic. În schimb, Nizam, care nu putea să-și scoată din cap obsesia lui de-o viață – de a deveni cel mai puternic om din Persia, o prinde de umeri și o aruncă în hăul care se deschisese în jurul lor.

Dastan reușește să o prindă de mână pe Tamina. În adâncul inimii lui simțea că nu putea trăi decât prin ea. Însă Tamina, privindu-l în ochi cu o duioșie sfâșietoare, îndurerată peste măsură fiindcă își simțea sfârșitul aproape, și înțelegând furtuna ce îi zguduia inima iubitului ei, îi spune acestuia ultimele cuvinte înainte să-i dea drumul la mână:

- Dastan, oprește-l pe Nizam. Dacă sticla se sparge, lumea va muri odată cu ea ! Te iubesc !

Fiecare vorbă a ei îi străpungea inima lui Dastan. Ochii ei exprimau ceva dulce, era dragostea ce-o nutrea pentru el și pentru dorința de viață.

- Nu ! strigă Dastan, privindu-și iubita prăbușindu-se în hăul adânc. Suferința puternică, izvorâtă din adâncul inimii sale îi amplifică forța și dorinta de a-l impiedica pe Nizam să-și ducă planul la capăt. Cu inima încleștată de durere și plin de furie el își adună tot curajul și toată puterea, se urcă înapoi pe stâncă și se năpusti asupra lui Nizam.

În cele din urmă Dastan a reușit să întoarcă timpul înapoi, să-l învingă pe Nizam, și s-o readucă la viață pe Tamina dovedindu-și suprema dragoste pe care o purta pentru ea.

Leadership: Trăsăturile tale de caracter corespund forței în ascensiune a însemnătății pe care o dai luptei cu propriile tale limite în încercarea de a umple satisfăcător un timp care altfel ar fi gol?

Lupta cu propriile limite poate avea o însemnătate de gestionare a timpului în funcție de modul cum te raportezi la marea provocare de a trăi și de a-ți asimila cât mai mult propria existență sau, de ce nu, de a ți-o pierde. Timpul poate fi perceput ca un zid care se surpă în fața ta sau ca o continuare a unei cărți ce trebuie citită de mai multe ori pentru a-i sesiza toate nuanțele.

Când vorbim de leadership nu ne referim, strict, la arta de a ajunge în frunte. Ci, ne referim și la o realitate bazată pe efecte - care servesc exclusiv scopurilor nobile, care nu rămân în umbră și devin neidentificabile. Leadershipul, în a cărui compoziție se regăsește nisipul fin al valorilor adevărate, n-ar trebui să prezinte un grad pronunțat de uzură dacă este lăcuit

periodic cu straturi groase de credință.

Această putință de a înfăptui binele prin conștiința unui sacrificiu suprem, stă în fața tuturor resurselor disponibile pentru finalizarea la termen a edificiului pe care el și-a zidit calitățile. Un timp gol este rezultatul unei vieți fără sens care nu singularizează lectura unei cărți povestită de oameni extraordinari.

Leadership: Poți să te constitui ca o realitate care conține în sine întregul timp și spațiu, fie ca o evadare dintr-o realitate care te constrânge să suporți testul major al poveștii tale?

E de presupus că întotdeauna mijloacele de înălțare a edificiului leadershipului se resorb în scopul atins. Barierele care trasează granițe pentru toți acei indivizi care ar putea la un moment dat să funcționeze extraordinar, acționând în baza impulsurilor instinctive, pot fi depășite doar cu acordul conștiinței curate.

Această conștiință determină manifestarea lor, dând naștere la o nouă formă de "a fi", suma acelor trăsături de caracter care corespund forței în ascensiune a însemnătății pe care ei o dau luptei cu propriile lor limite. Adică, atunci când simt nevoia să-și dovedească apartenența la cineva sau ceva, cu riscul propriei lor libertăți și vieți.

Dar, în special, ei trebuie să întrebuințeze o doză mărită de chibzuință și încredere în consolidarea temeliei edificiului, pentru a nu se surpa înainte de fi terminat. De aceea judecățile proprii, izvorâte dintr-o perspectivă care strălucește ca o făclie în întunericul imens al prezentului, trebuie să se mențină permanent la niveluri ridicate. Înțelegerea adecvată a prezentului poate determina o mai corectă evaluare a trecutului, dar și o altă concepție asupra viitorului.

Testul major al poveștii lui Dastan nu a fost cerința impunătoare a conștiinței de a fi ghidată cu mult dincolo de limitele ei prezente, ci de deschiderea conștiinței de-a nu fi afectată de emoții în modul radical în care acest lucru se întâmplă într-un creier obișnuit.

Leadership: Atribui valori greșite unor aspecte ale lumii exterioare, evaluându-ți capacitățile în raport cu momentele de timp anulate de posibilitățile tale de a gestiona esența condiției de muritor?

Tot ceea ce te înconjoară și te limitează, care te blochează și nu te lasă nicicum să avansezi, depinde de valorile de compromis pe care se fundamentează experiența trăirii într-o realitate paralelă, accesând reversibilitatea timpului.

Când încerci să te lupți cu tot ce e rău, acel moment când cea mai dragă persoană de lângă tine pleacă, când cazi și crezi că nu te mai poți ridica, devii prizonierul unei lumi pe dos: moartea e intensă, familiară, apropiată, în timp ce viața e tot mai străină.

Condiția de muritor se instalează în acel moment când crezi că viața nu mai are nici un rost. Astfel, începi să atribui valori greșite multor aspecte ale lumii exterioare, cum ar fi maximizarea efectelor negative asupra relației dintre oameni și încercările lor, reactualizând constant adevărul conform căruia nimeni nu trăiește la nesfârșit.

Capacitățile tale de a-ți construi un prezent și un viitor mai bun, de a-ți înfrumuseța viața și de a produce o schimbare semnificativă în lume, încep să scadă și să aibă valori de "mărginire" la plenitudinea plăcerilor simple și trecătoare.

Leadershipul nu este un edificiu veșnic, de neclintit, căruia să-i poți adăuga pe rând câte o nouă piatră de glorie, ci mai degrabă un organism viu care evoluează trecând prin mai multe faze. Iar așa cum nisipul timpului curge neîncetat în clepsidra vieții, tot așa și tu, ca lider, îți poți spori neîncetat valoarea personală impunându-ți viziunea și inițiind un leadership bazat pe valori și principii morale bine stabilite, precum solidaritatea și coeziunea.

Încercarea de a străpunge timpul este fundalul a tot ceea ce experimentează ființa umană de la începutul vieții și până la sfârșitul ei, pe care trebuie să proiectăm învățătura credinței și împlinirii faptelor mărețe.

Leadershipul se poate clădi pe o fundație solidă, pe empatie, pe adevărata prietenie, pe înțelegere și afecțiune reciprocă între indivizi, pe sentimente de profundă prețuire și recunoștință. Sau se poate dărâma și se poate transforma într-un morman de nisip dacă îl folosești după bunul plac, fără să ții cont de limitele lui, de principile de aur pe care, ca lider, ai obligația să le respecți. Principii precum *" nu-ți folosi puterea în mod greșit pentru a-ți satisface orgoliile personale. "*

Dacă ești un adept fanatic al filozofiei *"În fața mea toată lumea trebuie să se aplece"* , atunci nu vei putea să controlezi așteptările crescute ale oamenilor, și în consecință vei eșua.

Secretul remarcabil al unui lider de succes constă în crearea unei armonii calde între ceea ce simte, ceea ce gândește și felul cum acționează. Așa cum iubirea indică armonia între două făpturi care se completează și se înțeleg bine mai ales la nivel emoțional - tot așa leadershipul tău indică gradul de apropiere față de ceilalți oameni și se poate ridica la cel mai înalt grad de desăvârsire daca îți dezvolți abilitățile de a înțelege suferințele, motivațiile și aspirațiile lor.

Linia timpului pe care trebuie să o construiești pentru a fi folosită doar la accesarea unei conștiințe mai înalte reflectă ceea ce aduni într-o viață care nu se pierde în van.

Nisipurile timpului reprezintă o modalitate metaforică de a transmite un adevăr incontestabil: totul se transformă, inclusiv leadershipul, care se poate ridica la înălțime numai în timp, pe măsura dezvoltării lui, sau se poate nărui ca un castel de nisip dacă nu are un fundament stabil și un liant adecvat.

Ia atitudine în fața timpului dacă vrei ca valoarea leadershipului tău să crească. Închină-ți viața sublimului, pentru ca leadershipul tău sa prindă viata și să reziste în timp. Făurește-ți niste idealuri și niște valori care să nu contravină eticii și integrității profesionale. Închină-ți viața dezvoltării unei noi viziuni, a unui nou mod de zugrăvire a leadershipului bazat pe unitate și stabilitate, pe adevăr, empatie și încredere.

Adună-ți tot curajul și toată puterea inimii pentru a-ți dovedi prețuirea și atașamentul față de cei din jurul tău, și astfel leadershipul tău va prinde viață și va rezista în timp.

Source: https://neculaifantanaru.com/nisipurile-timpului.html